

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ КИЇВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра романської і новогрецької філології та перекладу**

Допущено до захисту

«__» _____ року

Завідувач кафедри

_____ *Наталія ФІЛОНЕНКО*

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

«Жаргонізми в сучасному італійському мовленні»

Студентки групи МЛіт 09-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури

(переклад включно), перша – італійська

Освітня програма Італійська мова і література,

друга іноземна мова, переклад

Андрійчук Дани Євгенівни

Науковий керівник:

к. філол. наук Куранда Віталіна Валентинівна

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії: _____

(підпис) (прізвище та ініціали) _____

(підпис) (прізвище та ініціали) _____

(підпис) (прізвище та ініціали) _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
Розділ I. ЖАРГОНІЗМИ В АСПЕКТІ МОВОЗНАВЧОЇ НАУКИ.....	6
1.1 Визначення поняття “жаргонізм”	6
1.2 Історичний огляд використання жаргонів у мовленні.....	8
1.3 Особливості сучасного італійського жаргону.....	13
1.4 Класифікація жаргонів	15
Висновки до розділу I	18
Розділ II. ЖАРГОНІЗМИ В ІТАЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ.....	19
2.1 Огляд різних типів жаргонізмів, що вживаються в італійському мовленні (сленг, арго, діалектні слова тощо).....	19
2.2 Аналіз найпоширеніших жаргонізмів у сучасному італійському мовленні.....	22
2.3 Порівняння жаргонних виразів зі стандартною мовою	25
Висновки до розділу II	28
Розділ III. СОЦІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВЖИВАННЯ ЖАРГОНІВ У СУЧАСНОМУ ІТАЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ	30
3.1 Значення жаргонів у сучасному італійському мовленні	30
3.2 Використання жаргонів у різних соціальних групах	33
3.3 Питання нормативності вживання жаргону.....	37
Висновки до розділу III.....	40
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	43
СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ	44

АНОТАЦІЯ

Андрійчук Д. Є. Жаргонізми в італійській мові.

Дану курсову роботу присвячено дослідженню жаргонізмів у сучасному італійському мовленні. У дослідженні проаналізовано використання жаргонів у різних контекстах, порівняння їх зі стандартною мовою та їх роль у міжособистісній комунікації між носіями мови. Дослідження базується на аналізі літературних та інтернет-джерел, що надає можливість зібрати інформацію про різноманітність жаргонів, їх особливості та функції.

Робота включає теоретичний огляд жаргонізмів в італійській мові та їх класифікацію за основними типами. Особлива увага приділяється аналізу сучасних тенденцій в використанні жаргонів у різних сферах життя, таких як спорт, музика, мода тощо.

Практична частина роботи включає аналіз текстів з використанням жаргонів та їх переклад на українську мову. Аналіз текстів показує, що жаргонізми в італійській мові мають різноманітні функції, такі як підсилення емоційного забарвлення мовлення, формування групової ідентичності тощо.

Отримані результати можуть бути корисними для викладання та вивчення італійської мови, а також є корисними для осіб, які цікавляться лінгвістикою та культурологією Італії. Робота містить висновки, які можуть стати підґрунтям для подальших досліджень у цій галузі.

Ключові слова: жаргонізми, соціальна група, стандартна мова, молодіжний сленг, сучасна італійська мова.

ВСТУП

Італійська мова відома своєю мелодійністю, багатством виразових засобів та красою. Як і в більшості мов, італійську мову використовують у різних соціальних групах та серед різних вікових категорій. У зв'язку з цим у сучасному італійському мовленні з'являються нові слова та вирази, які називаються жаргонізмами.

Об'єктом дослідження даної курсової роботи є жаргонізми, які використовуються в сучасному італійському мовленні.

Предметом дослідження є особливості вживання жаргонів у різних соціальних групах та їх відмінності від стандартної мови.

Актуальність полягає в тому, що в сучасному інформаційному суспільстві зростає кількість іноземних студентів, які вивчають італійську мову, а також збільшується кількість людей, які мають бажання вивчити цю мову для подорожей чи роботи. Отже, дослідження жаргонів у сучасному італійському мовленні є важливим для розуміння іноземцями різноманітності італійської мови та забезпечення ефективного вивчення.

Метою даної курсової роботи є дослідження особливостей вживання жаргонів у сучасному італійському мовленні, класифікація жаргонів та порівняння їх зі стандартною мовою.

Завданнями дослідження є:

- виявлення найпоширеніших жаргонів у сучасному італійському мовленні,
- аналіз вживання та способів утворення жаргонізмів,
- вивчення відмінностей між жаргонами та стандартною мовою
- визначення впливу жаргону на сприйняття мовлення.

Для досягнення поставленої мети та вирішення поставлених завдань будуть використані такі **методи** дослідження, як літературний аналіз джерел, спостереження та аналіз відео та аудіо матеріалів. В ході дослідження будуть проаналізовані як писемні, так і усні тексти, що містять жаргонізми, з метою виявлення їх особливостей та тенденцій.

Робота складається зі вступу, трьох розділів з висновками до кожного з них, висновків до всієї роботи, списку використаних джерел та списку лексикографічних джерел. Повний обсяг тексту становить 44 сторінки, основний зміст викладено на 41 сторінку.

У **вступі** обґрунтовано актуальність теми, визначено мету й завдання дослідження, вказано предмет та об'єкт курсової роботи, описано методи дослідження.

У **першому** розділі "Жаргонізм в аспекті мовознавчої науки" досліджено власне поняття жаргонізму, розглянуто історичне використання жаргонізмів в італійській мові, досліджено особливості сучасного італійського жаргону, а також подано класифікацію жаргонізмів.

У **другому** розділі "Жаргонізм в італійському мовленні" описано різні типи жаргонізмів, що вживаються в італійській мові (такі як сленг, аргі, діалектні слова), здійснено аналіз найпоширеніших жаргонізмів у сучасному італійському мовленні, і проілюстровано порівняння жаргонних виразів зі стандартною мовою.

У **третьому** розділі "Соціологічний аспект вживання жаргонів у сучасному італійському мовленні" досліджено значення жаргонів у сучасному італійському мовленні, наведено приклади використання жаргонів у різних соціальних групах та досліджено питання нормативності вживання жаргону.

Отже, дана курсова робота є важливим дослідженням, яке дозволить отримати нові знання про жаргонізм в сучасному італійському мовленні, їхню класифікацію та вплив на сприйняття мовлення. В результаті дослідження будуть отримані нові відомості, які можуть бути корисними для навчання італійської мови, а також для подальшого дослідження в цій галузі.

Розділ I. ЖАРГОНІЗМИ В АСПЕКТІ МОВОЗНАВЧОЇ НАУКИ

1.1 Визначення поняття “жаргонізм”

Італійська мова має багату культурну спадщину та історію, яка відображається в її лексиці та граматиці. У мові існують різноманітні діалекти та місцеві варіанти слів, що згодом можуть перетворюватись на жаргони.

Жаргонізми в італійській мові відображають культурні та соціальні особливості різних груп людей, які використовують їх у своєму повсякденному спілкуванні, а отже посідають дуже важливу роль в італійській мові загалом. Дослідження жаргону в європейському мовознавстві відбувається нерівномірно: до 50-60х рр. XX ст. спостерігаємо повільне, з другої половини XX ст. – більш інтенсивне, поглиблене вивчення.

Й. Йордан у книзі «Романське мовознавство» (1971) на матеріалі романських мов поряд з арго звертається до жаргону. Ф. Родригес Гонсалес, К. Циммерман на матеріалі іспанської мови характеризують молодіжний жаргон, указують на його загальні риси із загальнонародною мовою, арго, іншими жаргонами. Х. Ерреро розглядає молодіжний жаргон як мову деяких міських маргінальних груп. Х. Гарсія Рамос виділяє в молодіжному жаргоні риси маргінальних підмов (тенденцію до таємності і герметичності). [17]

Р. Браккі, відомий італійський лінгвіст, глотоволог і діалектолог, присвятив частину свого життя вивченню жаргонізмів в італійській мові. Зокрема, він вивчив та зібрав інформацію щодо мови, характерної для верхньої долини Ада, що виникла завдяки групі професійних шевців. [9, ст. 22]

За основу поняття "жаргонізм" (з франц. Jargon) ми беремо наступне визначення О. Глазової: це слова або вирази, які мають обмежене вживання в певній соціальній групі або професійному середовищі (аристократи, бізнесмени, школярі, студенти, спортсмени, моряки). Жаргонізми використовуються носіями мови для здійснення комунікації зі своїми співрозмовниками, які належать до цієї самої групи або середовища. Вони можуть включати нові слова, вирази, або використовувати звичні слова в нестандартному значенні. Від

літературної мови жаргон відрізняється специфічною лексикою та вимовою, хоч і не має власної фонетичної та граматичної системи".[11]

До жаргонів відносять також книжну мову та макаронізми. Їх інколи використовують у літературних текстах для характеристики персонажів та сфери їхньої діяльності. Застосували жаргонізми у своїх роботах такі представники ренесансу, постренесансу, класицизму, романтизму та реалізму як: «Декамерон» Дж. Боккаччо, «Гаргантюа і Пантагрюель» Ф. Рабле, «Корабель дурнів» С. Бранта, «Бригадир» Д. Фонвізіна, «Знедолені» В. Гюго, «Черевко Парижа» Е. Золя. [14, ст 55—56]

Згідно з думкою різних дослідників, поняття "жаргон" може мати декілька визначень, тому варто розглянути різні підходи до його вивчення.

Згідно до підходу Л. Ставицької жаргон це "соціально маркована лексика": «У професії журналіста, водія чи науковця є нормативний ряд, який використовується для офіційного спілкування, а є знижений, фамільярний з модусом жаргону як засобу сміхового олюднення світу. Жаргон є розмовною лексикою, що побутує в певному корпоративному середовищі. Спілкуючись один з одним, ми виробляємо особливий субкод, який об'єднує нас, відокремлює від інших і є розпізнавальним знаком: ми – свої, ми належимо до одного середовища». [19, с. 55]

Поняття жаргону не оминув і такий відомий італійський науковець як Італо Кальвіно: "Жаргон – це мовне явище, що виникає в наслідок соціального відокремлення певної категорії людей і характеризується використанням специфічної лексики та граматики, які не властиві стандартній мові".[2, ст. 238]

Джорджо Бертоні визначив жаргон як: "спеціальний вид мови, який використовується в суспільствах зі складним статусом мови і який характеризується специфічною лексикою та граматиною".[1, ст. 168]

Джанфранко Тьєрі у одній зі своїх праць написав: "Жаргон – це мовленнєва практика, яка характеризується використанням специфічної лексики та граматики, яка не властива стандартній мові та є результатом взаємодії різних соціальних та культурних чинників".[8, ст. 163]

Такі наукові дослідження як "Lalinguadeigiovani" Массімо Бергамаско та "Plinguaggiogiovanilecontemporaneo" Антоніо Лоренціні підтримують підхід де жаргони розглядаються як група слів та виразів, що використовуються в певній підкатегорії мовлення і мають певні особливості, включаючи нові значення слів та специфічну лексику. Цей підхід базується на практичній спрямованості та дослідженні фактів вживання жаргонів у реальному мовленні. У своїх дослідженнях вони зосереджуються на жаргоні молоді та виявляють специфічні особливості цього мовлення, такі як вживання скорочень, англійських слів та власних вигаданих слів. Вони вважають, що жаргони повинні бути розглянуті як соціально-мовленнєві явища, які пов'язані з певною соціальною групою та виконують певні комунікативні функції.

Отже, практичний підхід до визначення жаргонів є найбільш підходящим для їх вивчення у сучасному італійському мовленні, оскільки він дає можливість досліджувати реальне вживання жаргонів, їхній вплив на мовлення та сприйняття мови. Жаргонізм є невід'ємною частиною сучасної мови і використовуються в різних галузях життя, таких як спорт, музика, наука, техніка та інші. Вони дозволяють людям ефективно спілкуватися в межах своєї соціальної групи та виражати свої думки та почуття в більш точному та зрозумілому форматі. Однак, використання жаргонів також може створювати бар'єри для звичайних спілкувань між людьми з різних соціальних та культурних груп.

1.2 Історичний огляд використання жаргонів у мовленні

Жаргони, як мовленнєві явища, існують вже десятиліттями і використовуються різними соціальними групами для вираження своєї ідентичності, розмови в закритому колі та інших цілях. У деяких випадках жаргони можуть бути відповіддю на певні соціальні чи культурні потреби, а в інших – наслідком ізоляваності певної соціальної групи від загальноприйнятої мови. Однак, незалежно від причин їх виникнення, жаргони стали важливою складовою культурного і мовленнєвого розмаїття, що впливає на мовлення та мовленнєву поведінку різних соціальних груп. За останні роки жаргони

почали набувати все більшої популярності та розповсюдженості в різних соціальних групах. Вони стали не лише способом комунікації молоді, але й використовуються в бізнесі, рекламі, музиці та інших сферах життя. Також варто відзначити, що з появою інтернету жаргони стали більш глобальним явищем, що дозволяє комунікувати між собою людям з різних куточків світу.

У середньовіччі жаргони широко використовувалися в мовленні ремісників, торговців та різних професіоналів. Наприклад, у Франції у 14 столітті кравецький жаргон вважався одним з найпоширеніших, а в Англії у 15 столітті досить розповсюдженим став жаргон купецьких крамниць.

У 19 столітті використання жаргонів у мовленні стало особливо поширеним. Це пов'язано з формуванням нових професій, а також з розвитком громадського життя та культури. Наприклад, жаргон ковалів, мотористів та інженерів став досить розповсюдженим у цей час.

У 20 столітті використання жаргонів було пов'язане з розвитком масових комунікаційних засобів, технічного прогресу та формуванням нових соціальних груп. Наприклад, жаргон реперів та хіп-хоп музикантів став особливо популярним у другій половині 20 століття.

У сучасному світі використання жаргонів у мовленні є складною та багатогранною проблемою. З одного боку, воно є важливою складовою культури різних соціальних груп та професій, а з іншого боку, може викликати проблеми у взаєморозумінні між людьми та призводити до соціальної дискримінації. Використання жаргонів у мовленні потребує балансу між виявом культурної ідентичності та забезпеченням якості комунікації та сприянням взаєморозумінню.

Італійський жаргон має своє походження з вуличних мов, які виникли у великих містах Італії в середньовіччі та ренесансі. У ці періоди Італія була розділена на декілька князівств та місцевих територій, кожен з яких мав свій діалект та мову. Проте, існувала необхідність у спілкуванні між різними культурами та соціальними класами. Тому на вулицях міст виникали спеціальні

мовні форми, які забезпечували порозуміння та конфіденційність спілкування між людьми різних культур та соціальних класів.

Також, жаргон почав стрімко поширюватись зі зростанням торгівлі та промисловості у великих італійських містах. Тоді жаргони були пов'язані з ремісничими цехами та гільдіями, які використовували жаргон для міжособистісного спілкування та для захисту своїх інтересів.

Однією з перших згадок про використання жаргонів в Італії є рукописна книга "IlLibrodelCortegiano" (Книга придворного) авторства БальдассареКастрільйона, видана у 1528 році. У цій книзі були згадані деякі жаргонні вислови, які використовувалися в розмовах між придворними.

Одним з перших видів італійського жаргону був "gergodeipellettieri" (жаргон шкіряників), який виник у середині 14 століття серед шкіряників Мілана. Жаргон мав свою власну лексику та граматику, і використовувався для захисту від криміналітету та конкуренції від інших майстрів. Ось деякі приклади слів з жаргону "gergodeipellettieri": *berretto*(шанка), *bisacce* (кобеняки, кишені на конські сідла), *mazzarino* (зв'язка шкур), *nastri* (стрічки), *paterno* (груба шкура), *rincci*(залізні скоби для обробки шкур).

Наприкінці 15 століття у Флоренції була створена "AccademiadegliUmidi", яка займалася вивченням та захистом цього місцевого діалекту та мови. У цей час жаргон "pellettieri" був вже досить поширеним серед майстрів з обробки шкіри, тож академікам не залишилося нічого іншого, як вивчити його.

Пізніше, у 17 столітті, "gergodeipellettieri" був включений до першого видання словника італійської мови, що дало йому більш широке визнання та поширення. Сьогодні жаргон "pellettieri" є частиною італійської лексики та використовується у професійних колах, пов'язаних з обробкою шкіри та виробництвом шкіряних виробів.

У 15-16 століттях в Італії виникли різні види міських жаргонів, таких як "gergodellefontane" (жаргон будівників фонтанів) та "gergodelgioco" (гральний жаргон). Ці жаргони використовувалися в основному серед біднішого населення

та злочинців. Наприклад, "gergodellefontane" виник в Римі, його використовували працівники фонтанів для спілкування між собою під час роботи, а "gergodelgioco" дуже специфічний та використовувався тільки в гральних закладах.

Деякі слова та вирази з "gergodellefontane" включають:

"fontanella" – маленький фонтанчик;

"zurra" – брудна вода;

"fornire" – напоїти;

"canarino" – чиста вода.

У свою чергу, "gergodelgioco" включав:

"fiches" – фішки для ставок;

"montante" – велика сума грошей;

"puntata" – ставка на гру;

"vincita" – виграш.

У 16-17 століттях жаргони почали пов'язуватися зі злочинністю та підпільною діяльністю, що викликало негативну реакцію влади. Наприклад, на початку 17 століття у Венеції було створено спеціальну комісію, яка мала боротися з "мовами народу", тобто жаргонами, які використовувалися злочинцями.

У 19 столітті у Італії відбулася політична та культурна революція, яка сприяла поширенню національної ідеї та об'єднанню країни. У цей період у мовленні з'явилися нові жаргони, пов'язані зі зміною соціально-економічної ситуації в країні. Наприклад, "gergodeimuratori" (жаргон мулярів) та "gergodegliartigiani" (жаргон ремісників) з'явилися серед робітників та майстрів різних професій.

Розглянемо деякі приклади слів "gergodeimuratori" та "gergodegliartigiani":

"ciabotin" (gergodeimuratori) – муляр;

"tappo" (gergodeimuratori) – замазка, глина;

"abbacchiatore" (gergodegliartigiani) – столяр;

"gratacel" (gergodegliartigiani) – свердло.

У сучасному італійському мовленні також зустрічаються різні види жаргонів, які використовуються серед різних соціальних груп та професій. Наприклад, "gergodeigiovani" (жаргон молоді) містить у собі нові слова та вирази, які використовуються серед молоді. Також існує "gergodeimusicisti" (жаргон музикантів), "gergodeglisportivi" (жаргон спортсменів), "gergo di internet" (жаргон інтернету) та інші.

Одним з найвідоміших жаргонів в італійській мові є "romanesco", який походить з Риму. Цей жаргон має власну лексику та граматику, відрізняється від італійської мови та має відмінну вимову. "Romanesco" використовують у літературі, театрі та кіно, а також у мовленні місцевого населення Рима.

Жаргони у італійській мові також відображають соціальні та культурні відмінності різних регіонів країни. Наприклад, у Неаполі є "gergodeipesicatori" (жаргон рибалок), який використовується серед рибалок та місцевого населення, а у Сицилії є "gergodellamafia" (жаргон мафії), який використовують у мовленні злочинців та їх прихильників.

Отже, історичний огляд використання жаргонів у мовленні свідчить про те, що жаргони використовуються в різних соціальних середовищах та змінюються з часом зі зміною соціальних, культурних та політичних умов. Жаргони можуть виникати як спосіб комунікації певної групи людей, яка хоче уникнути спілкування з іншими, або як спосіб відокремлення від суспільства в цілому. Жаргонізм були присутніми в італійській культурі та мовленні ще з часів середньовіччя. Вони виникали як результат взаємодії різних соціальних, культурних та економічних чинників. Протягом століть жаргони використовувалися різними соціальними групами, такими як ремісники, злочинці, молодь тощо. Сьогодні жаргони є не тільки соціальною та культурною характеристикою, але й важливим елементом мовної культури. Вони допомагають зберегти специфіку та ідентичність різних соціальних груп, а також відображають зміни у суспільстві та культурі.

1.3 Особливості сучасного італійського жаргону

Сучасний італійський жаргон має свої особливості порівняно зі жаргонами середньовіччя. Сьогодні ним активно використовуються в інтернеті, соціальних мережах, та в спілкуванні поміж молодіжних груп.

Серед основних особливостей сучасного італійського жаргону можна перелічити наступні:

1. Вплив інтернет-комунікації. З поширенням Інтернету та соціальних мереж сучасний італійський жаргон значно збагатився. З'явилися нові вислови та скорочення, які використовуються в онлайн-комунікації, такі як "lol" (*ridere ad alta voce, сміятися вголос*), "btw" (*tral'altro, до речі*) та інші.

2. Регіональні відмінності. У різних регіонах Італії вживаються різні лексичні та граматичні особливості. Наприклад, в Північній Італії часто вживається діалект Мілана, який має власні жаргонні вирази та сленгові вислови. Ось декілька прикладів слів та висловів міланського жаргону:

"busega" – дурень;

"schif" – відраза;

"taja" – вечірка;

"coioni" – сміливість;

"magnà" – їжа;

"sega" – оглядова панорама міста.

Також, міланський жаргон відрізняється від інших діалектів тим, що часто включає в себе запозичення з інших мов, зокрема з французької, англійської та іспанської. Наприклад, "giovane" (молодий) можна замінити на "jeune" (французькою), "young" (англійською) або "joven" (іспанською).

3. Вплив мов народів, що живуть в Італії. Завдяки імміграції та спілкуванню з іншими культурами, в італійський жаргон входять слова та вирази з інших мов, таких як арабська, китайська, іспанська та інші. Ось декілька прикладів:

"habibi" (арабське слово) – це слово вживається в італійському жаргоні як вираз дружби або любові, в перекладі означає "мій друг", "моя любов";

"*nǐ hǎo*" (китайське слово) – вживається в італійському жаргоні як вираз привітання, що перекладається як "привіт";

"*hastalavista*" – іспанський вираз, що означає "до зустрічі" або "до побачення".

4. Розвиток нових професій. Сучасні професії, які не існували раніше, вимагають нових термінів та жаргонних виразів. Наприклад, термін "*influencer*" (впливова особа в соціальних мережах) та "*webdesigner*" (дизайнер веб-сайтів) стали популярними лише в останні десятиліття.

5. Використання англійських слів. У сучасному італійському жаргоні можна часто зустріти англійські слова та вирази, що стає дедалі більш поширеним явищем. Це пов'язано зі зростаючою популярністю американської культури та впливом англомовного інтернету та соціальних мереж на італійську мову. Деякі з англійських слів та виразів вже стали частиною італійського словника, такі як "*computer*", "*internet*", "*weekend*" та "*shopping*". Інші слова та вирази, зазвичай з вуличного жаргону, можуть бути використані тільки молоддю та вважаються менш формальними, наприклад, "*cool*", "*hip*", "*fashion*" та "*chic*".

6. Використання скорочень та аббревіцій. Наприклад, скорочення "*mica*" замість "*nonmica*" (не дуже), "*xke*" замість "*perché*" (чому), "*figa*" замість "*figura*" (дівчина).

7. Метафоричні вислови та нестандартні використання слів. Наприклад, "*fare il salame*", що означає відволікатися, "*prendere fischia per fiaschi*", що означає робити помилку при оцінці ситуації.

8. Використання смайлів та мемів. У сучасному італійському жаргоні часто вживаються смайли та меми, які виражають різні емоції та почуття. Смайли та меми можуть вважатись однією з особливостей жаргону, оскільки це специфічний спосіб вираження емоцій та почуттів, який використовується в певних соціальних групах та серед певного покоління. Крім того, їх вживання також може мати свої відмінності залежно від регіону чи культури.

Ось деякі приклади популярних італійських мемів та їх значення:

"*Checonfusione!*" – це вислів, який походить з пісні італійського співака Елевені, і став популярним у вигляді мема в інтернеті. Його використовують для опису ситуацій, які викликають замішання або плутанину;

"*Nonloso, Rick. Misembraunatruffa*" – це мем, який походить з американського телешоу "RickandMorty", і використовується для вираження сумнівів або невпевненості щодо чогось;

"*Lamiafacciaquando...*" – це мем, що використовується для вираження різних почуттів або реакцій на певні ситуації. Зазвичай мем містить фотографію людини з виразом обличчя, який виражає емоції;

"*Checringe*" – це мем, який використовується для вираження відрази або незручності;

"*Chepizzasei?*" (Яка ти піца?) – мем, який походить з телешоу, де люди порівнювали один одного з піцями.

Щодо смайликів, ось деякі популярні італійські емотикони та їх значення:

 – "*risata*" (сміх);

 – "*ammirazione*" (захоплення);

 – "*richiesta*" (прохання);

 – "*autostima*" (самовпевненість, крутість);

 – "*bacio*" (поцілунок);

 – "*disgusto*" (відраза).

Нарешті, варто зазначити, що сучасний італійський жаргон значно залежить від контексту та соціального середовища, в якому він використовується. Так, жаргон студентської молоді може відрізнятися від жаргону музикантів або спортсменів, і використовувати різні терміни та вислови. Також варто зазначити, що сучасний італійський жаргон є динамічним та постійно змінюється, адаптуючись до нових технологій та соціальних реалій.

1.4 Класифікація жаргонів

Жаргонізми можна поділити на кілька категорій в залежності від їхнього використання та походження. Розрізняють наступні типи жаргонізмів: професійні, соціальні, регіональні, словотвірні та запозичені жаргони.

Професійні жаргони використовуються в певних професіях, таких як медицина, право, наука, техніка та інші. Ці жаргони мають спеціалізовану лексику та граматику, які відображають специфіку професії. Такі жаргони можуть бути важливим інструментом комунікації між фахівцями в певній галузі. Наприклад, жаргон банківської справи має такі слова: *prestito* (кредит), *contocorrente* (поточний рахунок), *fido* (кредитна лінія). В італійській медичній термінології також є багато спеціалізованих термінів та скорочень, які використовуються лікарями, медсестрами та іншими фахівцями в галузі охорони здоров'я. Ось декілька прикладів: *elettrocardiogramma* (електрокардіограма), *SARS-CoV-2* (гострий респіраторний синдром від коронавірусу 2 типу), *anamnesi* (історія хвороби), *esame obiettivo* (медичне обстеження).

Соціальні жаргони використовуються в різних соціальних групах, таких як молодь, студенти, в'язні, злочинці, графомани та інші. Ці жаргони відображають специфіку соціальних груп та їхніх цінностей, інтересів та проблем. Вони можуть бути використані як засіб ідентифікації та спілкування в межах соціальної групи. Нижче наведено деякі приклади соціальних жаргонів в італійській мові за різними соціальними групами:

1. Жаргон студентів: "*appello*" – присутність на занятті; "*colloquio*" – співбесіда з викладачем; "*erasmus*" – програма обміну студентами в Європі.
2. Жаргон графіті-художників: "*bombing*" – швидке і незрозуміле написання тегу або підпису; "*tag*" – підпис на графіті; "*riese*" – складна графіті-робота.
3. Жаргон бізнесу: "*budget*" – бюджет; "*deadline*" – термін виконання роботи; "*CEO*" – генеральний директор.

Регіональні жаргонізми – відображають багатовікову історію і культуру різних регіонів Італії. Вживаються в межах певної території або регіону,

наприклад, сицилійський жаргон, неаполітанський жаргон тощо. Ось декілька прикладів сицилійських регіональних жаргонізмів: *bedda* (красива), *amuri* (кохання), *siuri* (квіти).

За походженням можна поділити жаргонізми на: словотвірні та запозичені.

Словотвірні жаргонізми – утворені шляхом зміни основного слова або додавання до нього специфічного суфіксу чи префіксу. У італійській мові такі жаргонізми часто виникають за допомогою складання слів, скорочень, різних афіксів та інших прийомів.

Ось декілька прикладів словотвірних жаргонізмів у італійській мові:

"apericena" – складання слів *"aperitivo"* (закуска) та *"cena"* (вечеря), що означає вечерю з закускою, яку зазвичай влаштовують перед вечерею; *"permesso"* – скорочення від *"permettere"* (дозволяти), що використовується для запиту дозволу; *"parcheggione"* – складання слів *"parcheggio"* (парковка) та суфікса *"-one"*, який вказує на щось велике або важке, що означає велику парковку.

Запозичені жаргонізми – виникають завдяки впливу інших мов та культур. Запозичені жаргонізми в свою чергу поділяються на:

1. Німецькі запозичення: *"kindergarten"* – дитячий садок; *"autobahn"* – шосе; *"rucksack"* – рюкзак.
2. Французькі запозичення: *"toilette"* – туалет; *"baguette"* – багет; *"café"* – кафе; *"chic"* – шик.
3. Латинські запозичення: *"viceversa"* – навпаки; *"ad hoc"* – спеціально, для цієї потреби; *"ergo"* – отже, таким чином.

Згідно з проведеним оглядом, жаргони можна класифікувати за різними ознаками, такими як сфера використання, соціальний статус мовців, географічне розповсюдження та інші. Кожен вид жаргону має свої характеристики, що відображають специфіку мовленнєвої практики групи людей, яка його використовує.

Висновки до розділу I

Розділ I присвячено жаргонізмам як важливому елементу мови. В даному розділі було розглянуто визначення поняття "жаргонізм", яке полягає у використанні специфічної лексики та граматики, що не є характерними для стандартної мови. Було наведено різні точки зору, щодо визначення цього поняття, як українських так і італійських дослідників.

Було проведено історичний огляд використання жаргонів у мовленні та з'ясовано, що жаргони з'явилися досить давно і постійно змінювалися в залежності від соціальних та культурних факторів. Жаргонні висловлювання зустрічаються у літературі, музиці, кіно та інших сферах культури. Окрім того, Італія славиться різноманіттям жаргонів від середньовіччя і до сьогодення.

Специфіка сучасного італійського жаргону була розглянута відповідно до сучасного стану мовлення. У дослідженні з'ясовано, що сучасний італійський жаргон є досить розгалуженим явищем і включає в себе багато особливостей.

Зрештою, була проведена класифікація жаргонів описуючи різні типи жаргонів в залежності від соціальних, професійних та регіональних чинників. Ця класифікація дозволила краще розуміти, яким чином жаргони виникають (словотвірні і запозичені жаргони) та розвиваються у відповідних соціальних та культурних середовищах.

Отже, із проведеного дослідження можна зробити висновок, що жаргонізми це важлива складова мовленнєвої практики, яка відображає культурні та соціальні особливості певної групи людей. Ці слова та вирази часто не мають відповідника в стандартній мові та можуть мати негативний відтінок. Вивчення жаргонізмів важливе не тільки для мовознавців, але й для всіх, хто вивчає певну мову. Жаргонізми можуть використовуватись у різних сферах життя, від побутової розмовної мови до фахових термінів, і мають свою специфіку лексики та граматики. Знання про жаргонізми допомагає краще зрозуміти культурні та соціальні особливості певної групи людей та підвищує комунікативну компетенцію в різних сферах життя.

Розділ II. ЖАРГОНІЗМИ В ІТАЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ

2.1 Огляд різних типів жаргонізмів, що вживаються в італійському мовленні (сленг, арго, діалектні слова тощо)

Жаргон, що є одним зі структурних елементів мови, має різноманітні типи, які відрізняються своєю природою та сферою використання, а його вивчення є важливим напрямком сучасної лінгвістики. Немає жодного суспільства, де не було б соціальних діалектів, жаргонів чи сленгізмів.

Здебільшого, лінгвісти вважають, що сленг, арго та діалектні слова мають деякі відмінності, але точне визначення термінів може варіюватись в залежності від контексту та наукового підходу.

На думку П.Грабового, одним із факторів, що ускладнюють диференціальне розмежування термінів "арго", "жаргон", "сленг", "діалектні слова" є те, що і в самих мовах, із яких терміни були запозичені, відбувається уточнення та розширення їхнього значення. Можна припустити, що з плином часу відбудеться наступна зміна конотативного значення термінів "арго", "жаргон", "сленг", та "діалектні слова", пов'язана з диференційним розмежуванням означених термінів. (Петро Грабовий. Молодіжний сленг у системі соціолектів сучасної української мови.)

Д. Ганич і І. Олійник трактують сленг як «жаргонні слова або вирази, характерні для людей певних професій (моряків, художників) або соціальних прошарків» [с.263] – подана соціальна характеристика носіїв соціолекту, тобто позалінгвальна інформація; жаргон як «соціальний діалект; відрізняється від літературної мови специфічною лексикою і вимовою, але не має власної фонетичної й граматичної системи» [с.78] – наведена суто лінгвальна характеристика. Різновекторність може бути навіть у межах однієї, лінгвальної площини, пор.: «арго – мовлення окремих соціальних груп, угруповань...» [с.30] (комунікативний рівень) і «сленг – слова й вислови, вживані особами певних професій...» [с.451] (лексичний рівень). (Розенталь Д. Э. Словарь–

справочник лингвистических терминов / Розенталь Д.Э., Теленкова М.Р. – М. : Астрель, 2001 – 624 с)

Варто зазначити, що деякі дослідники вважають за потрібне відносити жаргонізми до соціолекту. Соціолект або соціальний діалект (лат. *societas* — суспільство і грец. *διάλεκτος* — наріччя) — це мова, якою розмовляє певна соціальна група, соціальний прошарок або яка переважає всередині певної субкультури. До соціальних діалектів належать: арго, жаргон, сленг, просторіччя.[18]

У італійському мовленні вживаються різні типи жаргонізмів, такі як сленг, арго, діалектні слова тощо. В нашому дослідженні ми спираємося на наступні визначення цих термінів:

Сленг – вид соціолекту, який виник із арго різних замкнених соціальних груп (правопорушників, крамарів, ремісників, в'язнів) як емоційно забарвлена лексика низького й фамільярного стилю, поширена серед соціальних низів і певних вікових груп (ремісничої, шкільної молоді) міст.[15, ст. 7]

Цей тип жаргону характеризується використанням слів змісту, що не є загальноживаними, які часто мають відтінок грубості або нецензурності та не входять до стандартної мови. Крім того, цей тип жаргону зазвичай використовується для вираження настрою, емоцій та ставлення до певних явищ чи об'єктів. Сленг відображає специфічні риси культури та життєвого стилю молоді та інших соціальних груп.

Арго – вид соціальних діалектів, що використовується певною групою (злочинцями, військовими) людей, щоб запобігти розумінню їхніх розмов людьми з-поза групи. [10] Арго містить терміни, які використовуються в середовищі злочинців для встановлення та підтримання контактів та таємниць.

Діалектні слова або діалектизми – це лексика, що використовується у певній географічній області та відрізняється від стандартної мови. [13] Діалектні слова включають в себе слова, які використовуються тільки в певній місцевості та можуть бути незрозумілими для людей з інших регіонів. Цей тип

жаргону зазвичай використовується для підкреслення національної та регіональної ідентичності.

Основні типи жаргонізмів – сленг, аргі та діалектні слова вживаються в різних сферах життя італійців і мають свої особливості в кожній з них.

Наприклад, сленгові слова часто вживаються серед молоді в неофіційних ситуаціях, таких як розмови з друзями або в соціальних мережах. Деякі з найпоширеніших сленгових висловів в італійській мові:

"figurati!" – нема за що, прошу;

"boh" – не знаю, не цікаво;

"cheschifo" – жахливо, трясця;

"figata" – крута річ, класна історія;

"fregarsene" – не зважати на це;

"sbirro" – поліцейський;

"tizio" або *"tipo"* – тип, хлопець;

"mangiarsiqualcosa" – зрозуміти щось;

"ciruzzo" – манерний італійський хлопець.

Аргі, з іншого боку, вживається в більш специфічних контекстах, наприклад, серед злочинних елементів або в армійських військових одиницях.

Нижче наводимо приклади аргі в італійській мові:

"corra" – в'язниця;

"baracca" – військова частина;

"rombo" – поліція;

"cavalluccio" – наркотик, зокрема кокаїн;

"rappone" – головний керівник злочинної групи;

"rastrello" – гроші, отримані шляхом вимагання;

"scrocco" – безкоштовно, на халяву;

"spaccare" – продати наркотик;

"fratello" – товариш злочинця.

Діалектні слова пов'язані з різними регіонами Італії і вживаються в повсякденному мовленні відповідних регіонів. Наприклад, *"pizza"* – слово, яке

походить з неаполітанського діалекту та стало популярним в усьому світі як італійська страва, а *"cioè"* – слово, яке вживається в діалекті Ломбардії для позначення "точніше кажучи" або "інакше кажучи".

Отже, дослідження різних типів жаргонізмів є важливим з точки зору розуміння соціальних та культурних аспектів мовлення. Це стає особливо важливим в наш час, коли інтернаціоналізація спричиняє зміни в мовленнєвому складі суспільства. Вивчення жаргонів може допомогти в розумінні мовленнєвих тенденцій, що відбуваються в різних соціальних групах та серед молоді, а також виявленні зв'язку між мовою та соціальними проблемами. Оскільки жаргонізми є невід'ємною частиною мови, їх вивчення дозволяє зрозуміти, які аспекти мови пов'язані зі змінами в суспільстві та культурі. Таким чином, дослідження жаргонів є важливим напрямом сучасної лінгвістики, а їх повна цінність ще повинна бути досліджена та розкрита.

2.2 Аналіз найпоширеніших жаргонізмів у сучасному італійському мовленні

Сучасна італійська мова використовує багато жаргонізмів, що виникають через вплив різних культур та соціальних груп на мовлення. Жаргонізми можуть використовуватися у розмовному мовленні, у соціальних медіа, в телевізійних шоу та фільмах, та інтернет-мемах. Використання жаргону може бути співзвучним зі способом вираження особистості та її ідентичності. Найпоширеніші жаргонізми у сучасному італійському мовленні мають своє коріння у молодіжній культурі, музиці, спорті та інших соціальних контекстах. Ось декілька з них:

"figurati!" – означає "нічого страшного", "нема за що". Це вираз використовується для підтримки або вираження співчуття.

"boh" – короткий варіант виразу *"nonloso"* (я не знаю).

"chepalle" – це вираз, що використовується для висловлювання роздратування, нудьги або незадоволеності чимось.

"scemo" – означає "дурень", "безглуздий".

"fatti i fattituoï"– означає "не лізь в чужі справи".

"magari"– означає "можливо".

Окрім того, кожен регіон Італії має свої жаргонізми, які є поширеними серед місцевого населення і є актуальними в сучасній італійській мові:

Romanaccio– жаргон, який вживається в Римі та регіоні Лаціо. Цей жаргон відомий своїми насмішливими та грубими висловлюваннями.

Деякі з найпоширеніших жаргонізмів **Romanaccio**включають:

"er casio e pepe"– це страва з макаронів з сиром та перцем, яка є однією з символів римської кухні.

"figo"– це вислів, який використовується для позначення чогось класного.

"staisciallo"– це вираз, який означає "розслабся" або "не хвилюйся".

"fregna"– це термін, що вказує на привабливу дівчину у вульгарному значенні.

"o' maronn"– це вираз, що використовується для вираження шоку або обурення. Цей вираз походить від італійського вигуку "OhMadonna" (О, Мадонна), яку вживають для вираження обурення, страху або здивування.

"er biscottino"– це вираз, що використовується для позначення хлопчика або молодого чоловіка.

"averelepalle"– це вираз, що використовується для позначення мужності або відваги.

Napoletano– жаргон, який вживається в Неаполі та регіоні Кампанії. Цей жаргон має свій власний акцент та насичений відтінками вимови.

Деякі з найпоширеніших жаргонізмів у сучасному неаполітанському мовленні включають:

"pigliare"– це жаргонне слово, яке означає "взяти" або "взяти поспіхом". Походить від італійського слова "prendere", що означає "взяти" або "захопити". Це слово може вживатися як в розмовній мові, так і в писемній формі, і вживається для позначення дії, коли людина бере щось швидко або поспішно.

"chiacchierone" – це жаргонне слово, яке означає "балакун" або "той, хто багато говорить". Походить від італійського слова "chiacchierare", що означає "розмовляти".

"fesso" – це жаргонне слово, яке означає "дурень" або "нерозумний". Ймовірно, воно походить від італійського слова "fesso", що означає "слабак" або "недостатньо розумний". Слово може бути вжите як у жартівливій формі, так і як образливе слово відносно людини.

Siciliano – жаргон, який вживається на Сицилії. Цей жаргон відрізняється насиченим звучанням та складною граматиною. Ось декілька прикладів жаргонізмів:

"vabbuo" – скорочення від "vado buono", що означає "добре", "окей".

"chistu" – вживається як заміна для "questo".

"cazzimma" – означає "безглуздя" або "непотріб". Це слово може мати досить сильний вульгарний відтінок, тому не рекомендується вживати його у формальному чи офіційному контексті.

"fimmina" – замість "donna", що означає "жінка" в італійській мові.

Calabrese – жаргон, який вживається в Калабрії. Цей жаргон має сильний акцент та насичений відтінками вимови. Наступні приклади часто використовуються у повсякденному мовленні мешканців Калабрії:

"aciancera" – це вираз, що означає "нарікати", "жалітися". Має походження від діалектного виразу "chiancere", що означає "плакати" або "скаржитися".

"'ccattari" – це слово вживається для позначення італійського слова "comprare" (купувати).

"aiéri" – це жаргон для слова "ieri" (вчора).

"cìncu" – це слово вживається для позначення "cinque" (п'ять).

Giovanotto – жаргон, який вживають молоді люди Італії. Цей жаргон включає в себе багато слів не тільки італійської мови, але й англійської.

"Pirla" – образливий термін, що означає "дурень" або "ідіот"

"Rigatino" – означає "гроші" або "кеш"

"*Svaccato*" – це слово описує людину, яка є дуже розслабленою або ледачою.

"*Weekend*" – використовується в значенні "вихідні дні", "вікенд".

"*Hashtag*" – хештег, символ "#" перед словом, щовказує на тему або тег в соціальних мережах.

"*Fareafter*" – тусуватись всю ніч за випивкою алкоголю і веселощами.

Однак, потрібно зазначити, що жаргон є дуже багатограним та постійно змінюється відповідно до культурних та соціальних тенденцій. Аналіз найпоширеніших жаргонізмів у сучасному італійському мовленні показує, що жаргон є живим і активним елементом мови, який використовують у різних соціальних та географічних групах. Він збагачує італійську мову, надаючи їй додатковий колорит та виразність. У кожному регіоні жаргон має свої особливості та відмінності, пов'язані з культурними та історичними аспектами. Також можна зазначити, що багато жаргонізмів походять з інших мов, таких як англійська, що свідчить про вплив глобалізації та культурного обміну на італійську мову. Однак використання жаргонів у формальному мовленні може бути неприйнятним та не відповідати нормам літературної мови.

2.3 Порівняння жаргонних виразів зі стандартною мовою

Жаргон і стандартна італійська мова — це дві різні форми спілкування. Стандартна італійська мова є офіційною мовою Італії та використовується в усіх офіційних установах, включаючи уряд, освіту та ЗМІ. Це також мова літератури та мистецтва. З іншого боку, жаргон — це сукупність сленгу, діалектів і неформальної мови, яка використовується в повсякденних розмовах між певними групами людей.

Однією з головних відмінностей між жаргоном і стандартною італійською мовою є рівень офіційності. Стандартна італійська мова дотримується набору граматичних і синтаксичних правил і використовується в офіційних умовах. Жаргон, однак, часто включає розмовні слова, які не вважаються стандартною мовою і можуть розглядатися як менш формальні або навіть недоречні в деяких ситуаціях. Наприклад, у жаргонних виразах можуть

використовуватися нестандартні відмінювання дієслів або пропускатися певні граматичні елементи.

Іншою відмінністю є рівень фамільярності, який може передати жаргон. Жаргон можна використовувати, щоб створити почуття товариства серед членів певної групи чи спільноти. Наприклад, використання жаргону, характерного для певної професії чи групи інтересів, може створити відчуття спільного досвіду та ідентичності. Стандартна італійська мова, однак, використовується для спілкування з людьми різного походження та регіонів.

Варто також зазначити, що на використання жаргону часто впливають регіональні діалекти та акценти. У різних регіонах Італії є унікальні діалектні слова, які можуть бути незрозумілі людям з інших частин країни. Стандартна італійська, з іншого боку, є більш універсальною мовою, яку розуміють у всій Італії та інших частинах світу.

З точки зору стилю, жаргонні вислови можуть бути більш виразними і барвистими, часто з використанням образної мови та гумору. Стандартна мова, з іншого боку, має тенденцію бути більш простою та точною.

При порівнянні жаргонних виразів зі стандартною мовою можна знайти наступні відмінності:

1. Жаргон: "*Meso' magnatonapizza*". Стандартна мова: "*Nomangiatounapizza*" (Я з'їв піцу).
2. Жаргон: "*Chepalle!*" Стандартна мова: "*Chenoia!*" (Яка нудьга!)
3. Жаргон: "*Fico*". Стандартна мова: "*Bello*" (Гарний).
4. Жаргон: "*Fregna*". Стандартна мова: "*Ragazza*" (Дівчина).
5. Жаргон: "*M'hairottolescatole*". Стандартна мова: "*Mihairottolescatole*" (Ти граєш на моїх нервах).
6. Жаргон: "*Checasino!*". Стандартна мова: "*Checonfusione!*" (Який безлад!).
7. Жаргон: "*Sonorimasto a boccaasciutta*". Стандартна мова: "*Nonhoottenutoniente*" (Я нічого не отримав).
8. Жаргон: "*Averelepalle*". Стандартна мова: "*Averecoraggio*" (Мати сміливість).
9. Жаргон: "*Essereingamba*". Стандартна мова: "*Esserebravo*" (Бути добре в чомусь).

У висновку можна сказати, що жаргон має свої особливості, які відрізняють його від стандартної мови. Найбільш очевидною різницею є використання вульгаризмів та нецензурних висловлювань, які не властиві стандартній мові.

Крім того, було виявлено, що жаргон може мати власну граматику та стилістику, які відрізняються від стандартної мови. Жаргонні вирази часто складніше для розуміння, оскільки вони мають свої особливості, що можуть бути незнайомими людям, які не мають досвіду використання жаргону.

В цілому, жаргонні вирази мають великий вплив на культуру та мову італійського народу. Вони використовуються в різних ситуаціях, допомагають встановлювати зв'язки між людьми, але в той же час можуть бути шкідливими для мовленнєвої культури та викликати конфлікти. Тому, використовуючи жаргонні вирази, необхідно бути обережним та дотримуватися прийнятих норм мовлення.

Висновки до розділу II

У цьому розділі було розглянуто різні типи жаргонізмів, які вживаються в італійському мовленні, зокрема сленг, арго, діалектні слова. Було проведено аналіз найпоширеніших жаргонізмів у сучасному італійському мовленні, які є важливою складовою частиною мови і використовуються на різних рівнях комунікації, а також проведено порівняння жаргонних виразів зі стандартною мовою.

За результатами дослідження було встановлено, що жаргон можна поділити на такі типи як арго, сленг, та діалектизм. Хоча у сучасній лінгвістиці є сперечання, щодо значення цих термінів, у розділі було подано нормовані визначення кожного з них. Сленг вживається головним чином молоддю та має свої власні слова та вирази, які можуть бути незрозумілими для інших людей. Арго є спеціальним мовним кодом, який використовується у кримінальних колах та має за мету уникнення розуміння з боку зовнішніх осіб. Діалектні слова вживаються на певних територіях Італії та є специфічними для кожного регіону. Також, всі ці типи жаргонізмів знаходяться в стійкому вжитку в різних соціальних групах і є необхідним елементом мовленнєвого спілкування. Однак, використання жаргону може призвести до неправильного розуміння сенсу сказаного і порушення норм стандартної мови.

Аналізуючи найпоширеніші жаргонізми у сучасному італійському мовленні, визначено, що більшість з них пов'язані зі сферою музики, спорту та розваг. Також було наведено класифікацію жаргонізмів кожного регіону Італії, що показує особливості культурних та соціальних контекстів в яких вони виникають.

Порівнюючи жаргонні вирази зі стандартною мовою, можна зазначити, що вони часто мають іншу лексичну, граматичну та фонетичну форму. Ці відмінності можуть бути спричинені соціальними та культурними чинниками, такими як національність, вік, соціальний статус та інші. Незважаючи на те, що жаргонні вирази можуть відрізнятися від стандартної мови, вони все ще є важливими для спілкування в конкретному соціальному та культурному контексті. Вони використовуються для вираження емоцій, ставлення до певних

явищ та людей, для створення групової ідентичності та забезпечення спільної мовленнєвої практики.

Таким чином, жаргонізми в італійському мовленні є важливою складовою італійської мови. Дослідження жаргонізмів може допомогти виявити їхні особливості, що в свою чергу може допомогти у поліпшенні комунікації між різними соціальними групами і сприяти формуванню більш ефективного мовленнєвого середовища.

Розділ III. СОЦІОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВЖИВАННЯ ЖАРГОНІВ У СУЧАСНОМУ ІТАЛІЙСЬКОМУ МОВЛЕННІ

3.1 Значення жаргонів у сучасному італійському мовленні

Жаргони є невід'ємною складовою сучасного італійського мовлення і мають велике значення для його розуміння та вивчення. Вони відображають різні соціальні та культурні аспекти життя, а також спосіб мислення та взаємодії між людьми.

Значення жаргонів у сучасному італійському мовленні має декілька важливих аспектів:

1. Культурна та мовленнєва ідентичність: жаргонні вирази є важливим елементом культурної та мовленнєвої ідентичності, що допомагає зберігати традиції та спільні цінності. Вживання жаргонних висловлювань у мовленні може бути способом вираження своєї належності до певної групи, культури або соціального класу. У сучасному італійському мовленні жаргони вживаються у різних контекстах, від повсякденного спілкування до медіа та розваг. Вони можуть відображати певні соціальні, етнічні або географічні групи, з якими пов'язаний мовець.

Крім того, використання жаргонних висловлювань у мовленні може також виражати почуття приналежності до певного покоління або молодіжної культури. Наприклад, молодь може використовувати жаргонні вислови, які відображають їхню мовленнєву культуру, такі як мова інтернет-спільнот, вулична мова або мова хіп-хоп культури.

2. Соціальна функція: жаргонні вирази відображають соціальні аспекти життя, такі як молодіжна культура, професійні групи, регіональні особливості тощо. Вони стають мовленнєвим засобом спілкування певних соціальних груп, таких як музиканти, стилісти, спортсмени, студенти, та інші. Використання жаргонних слів та виразів допомагає цим групам людей встановлювати свої стосунки між собою та відділяти себе від інших соціальних груп.

Наприклад, музиканти часто використовують спеціальний жаргон, який має свої терміни та вирази, що не вживаються у стандартному мовленні. Цей жаргон є важливим для музичної індустрії, оскільки допомагає у

спілкуванні між колегами та професіоналами. Зокрема, в італійському музичному жаргоні можна виділити такі поняття, як *"presa"* (пауза), *"ritornello"* (повторювана мелодія) та *"solo"* (сольний виступ). Такі вирази дозволяють музикантам більш точно та ефективно спілкуватися між собою, збільшуючи ефективність та якість їхньої роботи.

3. Експресивність: жаргонні вирази дозволяють виражати почуття та емоції більш точно та насичено, що допомагає зберігати індивідуальність та відмінність мовців. Оскільки багато жаргонних слів та виразів є нестандартними, вони можуть надати висловлюванню більш гостроти та емоційності. Наприклад, слово *"ma dai!"* (значення: Серйозно? Та ну!) є дуже популярним серед молоді та вважається більш експресивним за стандартне слово *"nonlocredo"* (значення: я в це не вірю).

Також, використання жаргонних слів та виразів може вказувати на настрої та ставлення співрозмовника до того, про що він говорить. Наприклад, використання жаргону в соціальному середовищі може означати бажання відчувати належність до цієї групи або проявити рівність з іншими співрозмовниками.

4. Комунікативна функція: крім культурної, соціальної та експресивної функцій, жаргонізми у сучасному італійському мовленні також мають комунікативну функцію. Вони можуть бути використані для того, щоб покращити спілкування між людьми з різних соціальних та культурних середовищ.

Наприклад, у випадку коли люди з різних регіонів Італії спілкуються між собою, вони можуть використовувати діалектні слова або жаргонні вирази, щоб краще зрозуміти один одного. У такому разі жаргонізми виконують комунікативну функцію, яка допомагає зберегти розуміння та сприяє покращенню взаємодії між людьми.

Також жаргонізми можуть використовуватись для створення специфічного настрою, атмосфери або емоційного стану в певних ситуаціях. Наприклад, у гумористичних шоу або комедійних фільмах часто використовуються жаргонні вирази, щоб підсилити гумористичний ефект або створити комічну

ситуацію. Такі жаргонні вирази не тільки сприяють розвагам глядачів, а й мають комунікативну функцію, яка допомагає встановити контакт з аудиторією та передати емоції.

У фільмі "AmiciMiei" (Мої друзі) часто використовують жаргонні вирази, зокрема *"figlio di papà"* (син багатого батька), *"fareunafrittata"* (зіксувати справу), *"fareunacazzata"* (зробити дурницю) та багато інших.

5. *Розвиток мовленнєвих навичок*: вивчення жаргонних виразів допомагає розвивати мовленнєві навички, такі як розуміння контексту, відчуття мовленнєвого ритму та інтонації, та використання мовленнєвих засобів для вираження своїх думок. Жаргонні вирази можуть також впливати на розвиток мовленнєвих навичок, особливо у випадку вивчення іноземної мови. Навички спілкування, такі як розуміння сленгу та арго, допомагають покращувати розуміння мови в різних контекстах і збагачувати словниковий запас.

Наприклад, вивчення жаргонів може допомогти студентам, які вивчають італійську мову, розвивати навички розуміння розмовної мови та використання живої італійської мови. Вивчення жаргонів також може сприяти кращому розумінню культурних та соціальних контекстів, в яких вони використовуються.

Більш того, використання жаргонних виразів у писемному та усному мовленні може допомогти людям виразити свої думки та емоції більш точно та експресивно. Вивчення жаргонів може стати корисним для людей, які працюють у сферах, пов'язаних з італійською мовою, таких як журналістика, телебачення, реклама та маркетинг, оскільки жаргонні вирази допомагають створювати ефектні та запам'ятовувальні повідомлення.

Отже, жаргонізм є важливою складовою сучасного італійського мовлення. Вони відображають різні соціальні та культурні аспекти життя, створюють специфічні способи спілкування в окремих групах людей, а також виконують експресивні та комунікативні функції. Використання жаргонних виразів сприяє розвитку мовленнєвих навичок, оскільки дозволяє збагатити словниковий запас та вивчити нові лексичні одиниці.

Жаргонізми є важливою складовою культури та мовленнєвої ідентичності. Вони можуть бути використані для відображення різних аспектів культурного життя, таких як музика, мода, спорт, та відображати національну специфіку країни. Крім того, вони можуть допомогти людям з різних соціальних та культурних середовищ зрозуміти один одного і зберегти свою мовленнєву ідентичність. У загальному контексті, жаргонізми в італійському мовленні є цінним ресурсом, який варто вивчати та розуміти.

3.2 Використання жаргонів у різних соціальних групах

Використання жаргонів є невід'ємною частиною мовлення різних соціальних груп. Кожна група має свої особливості та специфіку мовлення, яку вони використовують у спілкуванні між собою. У залежності від соціальної групи, жаргонні вирази можуть відрізнятися за лексикою, граматикую та фонетикою.

Використання жаргонів у різних соціальних групах є явищем, що відображає культурно-мовленнєву різноманітність суспільства. Різні соціальні групи мають свої унікальні жаргонні вирази, які використовують для позначення певних концептів, предметів або явищ. Це може бути пов'язано з професійною спрямованістю, хобі, інтересами, віковими групами, національною приналежністю та іншими факторами. Також, використання жаргонів не обмежується лише молоддю, але також поширене серед різних соціальних груп. Наприклад, в італійському суспільстві є жаргони, що характерні для різних професійних груп, таких як лікарі, вчителі, адвокати, бізнесмені та інші. У кожній групі є свій власний жаргон, що дозволяє їм легко та швидко спілкуватися один з одним та використовувати спеціальну термінологію.

Далі ми розглянемо приклади використання жаргонів в різних соціальних групах та їх значення.

1. Жаргон лікарів. У сучасному світі медицина стала надзвичайно складною галуззю, що включає в себе велику кількість спеціальностей та підгалузей.

Така різноманітність вимагає від медичних працівників володіння специфічною лексикою, що є невід'ємною складовою медичної професії. Жаргон лікарів – це особлива система термінів та виразів, яку використовують лікарі та медичні працівники для позначення специфічних процесів, патологічних станів, діагнозів та методів лікування.

В даному контексті жаргон лікарів відіграє важливу роль у спілкуванні між медичними працівниками, а також між лікарем та пацієнтом. Використання специфічної лексики забезпечує точність та чіткість висловлювань, допомагає уникнути непорозумінь та помилок.

Один з прикладів жаргону лікарів у італійській мові – це використання термінів, пов'язаних із медичними процедурами, інструментами, ліками та іншими специфічними термінами. Наприклад, слова *"biopsia"* (біопсія), *"anestesia"* (анестезія), *"medicazione"* (догляд за ранами), *"ecografia"* (екографія), *"flebo"* (флеботомія–процедура забору крові через вену), *"rx"* (рентген) є типовими для мови лікарів.

Однак, жаргон лікарів також може містити скорочення та аббревіатури, що є складними для розуміння для тих, хто не має медичної освіти. Наприклад, *"SOS"* (серцево-легенева реанімація), *"DUPLEX"* (дуплексне сканування), *"ECG"* (електрокардіограма)

Однак, використання складних термінів та високо спеціалізованої лексики може бути проблемою для пацієнтів, які не володіють медичною термінологією.

Також важливо враховувати, що використання жаргону лікарів може змінюватись залежно від спеціальності лікаря, його місця роботи та рівня освіти. Наприклад, лікарі-хірурги можуть використовувати більше термінів, пов'язаних із хірургічними процедурами та інструментами, ніж лікарі загальної практики.

2. Жаргон вчителів. Жаргон вчителів – це специфічна мовленнєва термінологія та виразові засоби, які використовують вчителі під час спілкування з

колегами, учнями, батьками та іншими учасниками навчально-виховного процесу.

Жаргон вчителів не є однорідним за своєю природою. Він може включати в себе фахові терміни, академічну лексику, скорочення, фразеологізми, а також різні виразові засоби, які допомагають вчителям в спілкуванні зі своїми колегами та учнями.

Ось декілька прикладів жаргону вчителів в італійській мові:

"compitidicasa" – домашнє завдання.

"verifica" – контрольна робота.

"interrogazione" – письмовий або усний контроль знань учня.

"registro di classe" – журнал класу.

"piano di lavoro" – план роботи.

"programmazione didattica" – навчальна програма.

Використання жаргону вчителів допомагає ефективніше та точніше комунікувати у сфері навчання та виховання. Крім того, він сприяє формуванню професійної ідентичності вчителів та підвищенню рівня їх кваліфікації. Однак, можливо виникнення мовного бар'єру між вчителем та учнем, якщо останній не розуміє певних термінів і виразів.

3. Жаргон бізнесменів. Це спеціальна лексика, що використовується у професійному спілкуванні між бізнесменами, підприємцями та іншими фахівцями у сфері бізнесу. Такий жаргон має свої особливості та відмінності від звичайної мови і може включати фахові терміни, скорочення, аббревіатури та інші специфічні слова та вислови.

Використання жаргону бізнесменів допомагає підвищити ефективність спілкування та зменшити можливість непорозумінь між фахівцями у сфері бізнесу. Це особливо важливо в умовах ринку, який швидко змінюється та конкурентної боротьби.

Деякі приклади жаргону бізнесменів у італійській мові:

"fatturato" – це термін, який використовується для опису обороту компанії, тобто суми грошей, яку вона отримала від продажу своїх товарів або послуг.

"bilancio" – це фінансова звітність компанії, яка показує її доходи та витрати за певний період часу.

"ROI" (Return on Investment) – це показник, який використовується для оцінки ефективності інвестицій. Він обчислюється як відношення прибутку до інвестицій.

"fondo di investimento" – це інвестиційний фонд, який збирає кошти від інвесторів та інвестує їх у різні активи для забезпечення доходів.

"businessplan" – це план розвитку бізнесу, який містить опис стратегії компанії, її мети та завдання, а також прогноз доходів та витрат.

Жаргон бізнесменів також може включати в себе власні аббревіатури та скорочення, такі як *"CEO"* (генеральний директор), *"IPO"* (перша публічна пропозиція акцій), *"KPI"* (ключові показники ефективності) та інші.

Англiцизми є одним з найбільш характерних елементів жаргону бізнесменів в різних країнах світу, в тому числі і в Італії. Бізнес-середовище є досить міжнародним і зв'язане зі здійсненням багатьох транснаціональних та глобальних операцій, тому англійські терміни часто використовуються для позначення нових концепцій, технологій, інструментів та процесів.

Наприклад, в італійському жаргоні бізнесу часто вживаються такі англiцизми, як:

"marketing" – (маркетинг)

"branding" – (брендинг)

"networking" – (нетворкінг)

"outsourcing" – (аутсорсинг)

"deadline" – (термін здачі)

"feedback" – (зворотний зв'язок)

Знання цих термінів та фраз є важливим для успішного ведення бізнесу та фінансових операцій в Італії. Використання жаргону бізнесменів сприяє точному та ефективному спілкуванню між фахівцями цієї галузі.

Однак, жаргон бізнесменів може бути дещо важким для сприйняття для тих, хто не має відповідних знань та досвіду у цій сфері, тому важливо

використовувати його з обережністю та адаптувати до аудиторії. Також використання жаргону може спричинити негативний ефект, якщо він сприймається як зневажливий або викликає відчуття відчуження від співрозмовника.

Загалом, жаргони мають велике значення для спілкування різних соціальних груп. Використання жаргону може забезпечити швидке, ефективне спілкування та зменшити ризик непорозумінь.

Проте, використання жаргону може також створювати перешкоди в спілкуванні між людьми різних професійних груп, а також між молодшим та старшим поколінням. Це може призвести до порушення мовленнєвої культури, неввічливості та непорозумінь.

Отже, використання жаргону має як позитивні, так і негативні сторони. Важливо зберігати баланс між використанням професійних термінів та загальноприйнятим мовленням, щоб забезпечити ефективну та ввічливу комунікацію в будь-якій сфері життя.

3.3 Питання нормативності вживання жаргону

Вживання жаргону в мовленні є одним із досить актуальних питань сучасного лінгвістичного дослідження. Відомо, що жаргони виникають у зв'язку зі специфікою професійної діяльності, культурно-соціальними чинниками, а також взаємодією мовленнєвих спільнот.

У Італії, як і в інших країнах, існує дискусія щодо використання жаргону у мовленні. Деякі вважають, що вживання жаргону є неприпустимим у формальному мовленні та професійному оточенні, тоді як інші переконані, що він є необхідним для ефективного спілкування в певних ситуаціях.

З одного боку, жаргон може бути корисним для підвищення ефективності мовлення у відповідних професійних групах, наприклад, у лікарів, юристів та бізнесменів. Однак, з іншого боку, використання жаргону у формальному мовленні може бути сприйнято як неввічливе та непрофесійне.

Окрім того, питання нормативності вживання жаргону відображає культурні різноманітності та зміни в суспільстві. Однією з основних проблем є те, що жаргонні вирази часто містять слова та вирази, що можуть бути

образливими, дискримінаційними та несприйнятливими для певних соціальних груп.

В італійському мовленні жаргонні вирази є невід'ємною складовою мовленнєвого арсеналу. Однак, їх вживання може викликати питання щодо нормативності та відповідності стандартам літературної мови. На сьогоднішній день в Італії існує досить активна дискусія щодо цього питання, оскільки жаргонна лексика може містити нецензурні слова, грубості, або мати образливе значення.

Деякі дослідження показують, що вживання жаргону в італійському мовленні може впливати на мовленнєву практику, зокрема на писемність та рівень мовленнєвих грамотності учнів. На думку деяких лінгвістів, використання жаргонних виразів може сприяти формуванню неправильного мовленнєвого стилю та порушенню норм літературної мови.

Можна навести декілька прикладів досліджень щодо нормативності вживання жаргону:

1. Дослідження, проведене у 2018 році дослідницею Лілією Шепарді, щодо вживання жаргону серед студентів італійських університетів та його впливу на мовленнєву практику показало, що використання жаргону може вплинути на розуміння повідомлень та спричинити непорозуміння між співрозмовниками. [3]
2. Дослідження, проведене у 2016 році дослідниками з університету Риму "Ла Сапієнца", щодо вживання жаргонних виразів серед італійських бізнесменів та його впливу на сприйняття їхніх професійних навичок виявило, що використання жаргону може впливати на сприйняття бізнесменів у професійному оточенні та спричинювати негативне враження про їхню компетентність та професіоналізм. [5]

Нормативність мовлення – це складне питання, і існує багато думок щодо того, що слід вважати правильним чи неправильним вживанням мови. Нижче наведено декілька цитат від італійських вчених щодо вживання жаргонів:

1. «Жаргони — ненормальне та спонтанне явище, але вживати їх потрібно обережно та з усвідомленням комунікативного контексту»—Вітторіо Колетті. [5]
2. «Використання жаргонів може бути ефективним для формування почуття приналежності до групи, але його слід уникати в офіційних умовах і в присутності людей, які не знають мови»—Луїджі Розієлло. [7]
3. «Норма вживання жаргонів залежить від комунікативного контексту та стосунків між співрозмовниками. Те, що прийнятно в неформальному контексті, може бути неприйнятним у офіційному»—Габрієле Іаннакаро. [4]
4. «Жаргонізм часто розглядаються як девіантна форма мовлення, але насправді вони регулярно вживаються в певній соціальній групі. Норма жаргонізмів полягає в тому, щоб відрізнятись від стандартної норми, але він не менш регулярний і послідовний. Насправді жаргони часто використовуються дуже точно й акуратно їх мовцями, які розуміють їхню складність і нюанси»—Вільям Лабов. [6]

Загалом, вживання жаргонів може мати як позитивний, так і негативний вплив в залежності від контексту та аудиторії. Жаргон може допомогти у формуванні групової ідентичності, забезпечувати більш ефективну комунікацію у спеціалізованій галузі. Однак, вживання жаргонів може також спричиняти непорозуміння, знижувати рівень сприйняття та викликати негативні стереотипи щодо компетентності та професійної майстерності осіб, що використовують жаргон у неприпустимому контексті.

Таким чином, визначення нормативності вживання жаргону повинно бути здійснене з урахуванням конкретного контексту та мети мовлення. В деяких випадках, вживання жаргону може бути не тільки прийнятним, але й необхідним для ефективної комунікації. Проте, у ситуаціях, де точність та чіткість мають велике значення, слід використовувати стандартну мову та уникати вживання жаргону.

Висновки до розділу III

У цьому розділі було визначено, що жаргони мають важливе значення в італійській мові з соціологічної точки зору, адже відображають культуру, соціальний статус та спосіб життя тих, хто вживає їх. Поряд з тим, було досліджено, що жаргон може виявлятися відображенням ідентичності та належності до конкретної групи людей, наприклад, бізнесменів, IT-працівників, лікарів, геймерів тощо.

Крім того, були розглянуті важливі аспекти вживання італійському мовленні, такі як: культурні, соціальні, експресивні, та комунікативні. Розгляд цих аспектів показав, що поглиблення знань про жаргонні вирази покращує мовленнєву компетентність, допомагає у здатності розуміти контекст, відчувати мовленнєвий ритм та інтонацію й користуватися мовленнєвими засобами для вираження власних ідей.

Зокрема, було показано відмінності використання жаргонів і розкрито їх значення на прикладі таких соціальних груп як: лікарі, вчителі та бізнесмени.

Розглядаючи питання нормативності вживання жаргонізмів було досліджено, що вони можуть мати як негативний так і позитивний вплив на спілкування. Таким чином, на основі різних досліджень та думок дослідників, було виявлено, що вживання жаргонів є недоречним, коли мова йде про професійні сфери, де вимагається точність та чіткість мовлення. Проте, було показано, що не можна забувати про позитивний вплив використання жаргону, зокрема в контексті культурної ідентичності. Сутність вищевикладеного зводиться до переважання використання жаргонів, адже вони мають важливе значення в різних соціальних групах.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

У цій курсовій роботі було проведено аналіз жаргонів у сучасному італійському мовленні з мовознавчої та соціологічної точок зору. Дослідження жаргонізмів у італійській мові дає можливість краще зрозуміти сучасну італійську культуру та її різноманітні соціальні групи.

У розділі I було визначено поняття "жаргонізм", проведено історичний огляд використання жаргонів у мовленні та здійснено класифікацію жаргонів. За результатами аналізу встановлено, що жаргонізми є складовою мови та їхня наявність є результатом розвитку мови в соціокультурному контексті. Крім того, знання про жаргонізми може бути корисним в різних сферах життя, від побутової розмовної мови до фахових термінів. Вивчення сучасних жаргонів допомагає краще зрозуміти мову та культуру сучасної італійської спільноти. Класифікація жаргонів за різними критеріями дає можливість краще розуміти, яким чином жаргони виникають та розвиваються відповідно до соціальних та культурних факторів. Доведено, що знання про жаргонізми є важливим не тільки для мовознавців, але й для всіх, хто вивчає певну мову та бажає краще зрозуміти культуру та менталітет людей, що нею спілкуються.

У розділі II досліджено різні типи жаргонів, що використовуються в італійській мові, такі як сленг, аргі та діалектні слова. Проаналізовано найпоширеніші жаргонні вирази та проведено порівняння між жаргоном і стандартною мовою. Жаргон було розділено на аргі, сленг і діалектну мову, оскільки вони є важливими елементами спілкування в різних соціальних групах. Однак доведено, що використання жаргонізму може призвести до неправильного розуміння передбачуваного повідомлення та порушення норм книжної мови. Аналіз найпоширеніших жаргонних виразів показав, що вони здебільшого стосуються музики, спорту та розваг. Жаргонні вирази часто мають інші лексичні, граматичні та фонетичні форми порівняно зі стандартною мовою, але вони все ще відіграють важливу роль у спілкуванні в певних

соціальних і культурних контекстах. Жаргон використовується для вираження емоцій, ставлення та встановлення групової ідентичності.

У розділі III було розглянуто значення жаргонів у сучасному італійському мовленні та їх використання у різних соціальних групах. Також було досліджено питання нормативності вживання жаргону. У результаті було виявлено, що жаргони мають декілька важливих аспектів які потрібно розглядати в італійському мовленні, такі як: культурні, соціальні, експресивні та комунікативні. Використання жаргону може покращити мовленнєву компетентність, допомогти у здатності розуміти контекст, відчувати мовленнєвий ритм та інтонацію й користуватися мовленнєвими засобами для вираження власних ідей. Використання жаргонів у різних соціальних групах ілюструє їхню різноманітність та значення в кожній з цих груп. Питання нормативності вживання жаргонів стає важливим, оскільки вони можуть мати як негативний, так і позитивний вплив на спілкування. Незважаючи на це, жаргони є невід'ємною частиною сучасного італійського мовлення та допомагають виражати культурну ідентичність та стають частинами загальнономовних виразів.

Отже, дослідження жаргонізмів у італійській мові має велике значення для розуміння італійської культури та її різноманітних соціальних груп. Вивчення жаргонів може допомогти в покращенні міжкультурного спілкування, зокрема, у ситуаціях, коли мова йде про специфічні аспекти життя та діяльності конкретних груп людей. Крім того, дослідження жаргонів може допомогти в уникненні непорозумінь та конфліктів, що виникають через неправильне розуміння вживання слів і висловлювань у певних контекстах.

Також вивчення жаргонів може допомогти в розвитку мовленнєвих навичок учнів, оскільки вони навчатися вживати мову більш різноманітно та ефективно, зокрема, у розмовах з різними соціальними групами людей.

Нарешті, дослідження жаргонів може мати важливе значення для лінгвістичної науки, оскільки дозволяє краще зрозуміти еволюцію мови, її взаємодію з соціальним середовищем, а також збагачує лексикон і граматику мови новими словами і висловами. У цілому, дослідження жаргонів є важливим напрямом лінгвістики, що відображає різноманітність мовленнєвої культури.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Bertoni, G. (2001) *Illinguaggio*. Torino. PiccolabibliotecaEinaudi.
2. Calvino, I. (2001) *L'artedelracconto*. Milano. Garzanti.
3. Conti, R. (2006) *L'utilizzo del gergo tra gli studenti universitari italiani*. Retrieved from: <https://www.tesionline.it/tesi/126002/L-utilizzo-del-gergo-tra-gli-studenti-universitari-italiani>.
4. Iannàccaro, G.(2012).Illinguaggiogiovanile e lascuola: Tradevianza e innovazione. *Lingua e stile*, 47 (1), 17–31.
5. Il gergo nell'ambito dei rapporti commerciali in Italia. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/303239575_Il_gergo_nell_ambito_dei_rapporti_commerciali_in_Italia.
6. Labov, W. (1972).TheLogicofNonstandardEnglish. *Language*, 48 (2), 361–382.
7. Rosiello, L.(2006) Il linguaggio giovanile: Fenomeno o fenomeni. *Lingua e stile*, 41 (1), 69–82.
8. Stroppini, G. *Lingua e culturanellasscuolaelementare*.Padova.
9. Vigolo, M. &Vanelli, L. (2015). *IL LESSICO DI ALCUNE VARIETÀ GERGALI ITALIANE*. Retrieved from: <https://core.ac.uk/download/pdf/83461595.pdf>.
10. *Арго*. Взято 3:
<https://www.wikiwand.com/uk/%D0%90%D1%80%D0%B3%D0%B>.
11. Глазова, О. П. (2013). *ЖАРГОН І СЛЕНГ: ЯК СТАВИТИСЬ ДО НИХ СЛОВЕСНИКУ?*Взято 3:
https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/2651/1/O_Glazova_MD_9_IPPO.pdf.
12. Грабовий, П. (2006). *МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ У СИСТЕМІ СОЦІОЛЕКТІВ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ*. Взято з: <https://litmisto.org.ua/?p=7963>.

13. *Діалектизм*. Взято 3:
<https://www.wikiwand.com/uk/%D0%94%D1%96%D0%B0%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B7%D0%BC>
14. Ковалів, Ю. І. (2007). *Літературознавча енциклопедія*. Київ. Академія.
15. Нестерович, В.Ф. (2020). *Словник сленгових термінів та виразів*. Київ. Ліра.
16. Розенталь, Д. Е., Теленкова, М. О. (2001). *Словник – довідник лінгвістичних термінів*.
17. Руденко, М. Ю. (2019). *ДО ПИТАННЯ ПРО ЖАРГОН У МОВОЗНАВСТВІ*. Взято з: http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v38/part_1/28.pdf.
18. *Соціолект*. Взято 3:
<https://www.wikiwand.com/uk/%D0%A1%D0%BE%D1%86%D1%96%D0%BE%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%82>
19. Ставицька, Л. (2000). *Проблеми вивчення жаргонної лексики: Соціолінгвістичний аспект*.

СПИСОК ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ

20. Coletti, V. (2014). *Illinguaggiodegliitaliani: Storia, problemi, prospettive*. Laterza.
21. Costa, M. (1998). *Dizionario de idialetti italiani*. Torino. UTET Libreria.
22. *Nuovo dizionario dialettale della Calabria*. Retrieved from:
<https://pulcinella291.forumfree.it/?t=53540796>.
23. Rizzo, R. (1998). *Vocabolario del gergo pellettiero italiano / Rosalba Rizzo*. Città di Castello, S. Lapi.
24. *Sicilian Language: History and Examples of Sicilian Dialects* (2021). Retrieved from:
<https://www.fluentu.com/blog/italian/sicilian-language/>.
25. *The Most Common Italian Slang Words and Phrases*. Retrieved from:
<https://www.thoughtco.com/common-italian-slang-words-4133063>
26. *Vocabolario degli Accademici della Crusca* (2015). Retrieved from:
<https://www.gutenberg.org/ebooks/47903>.

